

Hirdetések

- Szeretettel hirdetjük a Testvéreknek, hogy gyülekezetünkben elkezdődött a **hittanoktatás**, amelybe a gyermekeknek folyamatosan be lehet kapcsolódni.
- **Változás:** a **konfirmációi előkészítő** időpontja megváltozott, az eddigi megszokott szombat 9 óra helyett, pénteken 17-18 óra között tartjuk, a gyülekezeti teremben. Kezdés: Október 6-án.
- Október 7-én (szombaton) **hagyományörző szüreti felvonulás** lesz Rákospalotán. A rendezvény kora délután a Hubay téren veszi kezdetét műsorral és nép- és szüreti viseletbe öltözött fiatalok közreműködésével, majd a palotai utcákon történő felvonulás után szüreti bállal zárul. Ezen az alkalmon több gyülekezeti tagunk is képviselteti magát.
- Emlékeztetjük a Testvéreket, hogy az idén még esedékes **egyházfenntartói járulékot** befizethetik a Lelkészi Hivatalban a kiírt hivatali órák ideje alatt, valamint a vasárnapi istentisztelet megkezdése előtt. Köszönjük!

Óvárosi Hírmondó

Cím: 1151. Budapest, Kossuth u. 1.

Telefonszám:

30/396-0952

06/1-307-7082

Email: ovarosihirmondo@freemail.hu

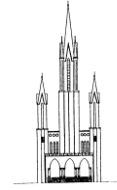
Hivatali órák:

Hétfő és csütörtök: 14-17 óra

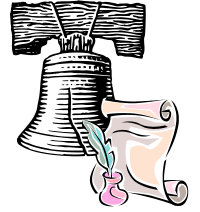
Kedd és szerda: 9-14 óra

Szerkesztőbizottság:

Hártó István, Hekli Katalin
Szenes Tamásné, Toldi Csaba

Óvárosi Hírmondó

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség Lapja
3. szám - 2006. szeptember

Hadiállapot...

"A hadsereg életében és szolgálatában is kétféle állapot van: béke és hadiállapot. Lényeges különbség van a kettő között. Békében a hadsereg csak gyakorlatozik... Egyszer aztán kirobban a háború, és a helyzet azonnal megváltozik. Ekkor már nem hadijátékról, vagy nagygyakorlatról van szó. Nem vaktölténnyel lövöldöznek többé. Itt már vérre, életre-halálra megy a dolog!

Vak az, aki nem látja, hogy gyülekezetekben most ilyen hadiállapot van. Tombol a harc az Isten Lelke és a levegőbéli hatalmasságok Fejedelme között. Az Úr fegyverbe hívja itteni népét, de amint látom, még mindig csak te magad, egyedül iredsz-forogsz a pergőtűzben. Hol vannak a többiek ebből a harcból? Az egész felébredt nép! Míg téged két kézzel fojtogat az ős ellenség, ők nagyokat és kegyeseket bólogatnak az összejöveleken. Miért nem szólítod, miért nem viszed őket a tűzvonalba? Egyetlen katona, még ha tábornok is, nem nyerhet csatát, ha katonái otthon maradnak. – Nos, ami a katonának békében csak gyakorlat, az a fronton már csatárlánc és szuronyroham, ha kell – el egészen a kézitusáig. Tehát: az, ami a papi szolgálatban a kultikus istentisztelet, ez a hadiállapotban – az evangelizáció! Szuronyroham a lelkeket fogva tartó démoni erők ellen!

Barátom – ez kell most ide! Nem kegyes fejbólogatás, vagy jámbor és tudós exegézis. – Hanem harc – tűz – roham!... "

(Sükös Pál: A keskeny úton 185. oldal)

Evangelizáció egyházközségünkben

Ez évben is folytatódik az evangelizációs sorozat, melyet évek óta megtartunk. Az idén Zsengellér József teológus professzor, korábban Becsei Miklós mátészalkai lelképásztor, majd a péceli lelkész, Tariska Zoltán szolgált közöttünk. A sort esztendőkkel ezelőtt Krasznai Andrea kezdte.

Szeretném a gondolatot összekapcsolni a természet ébredésével, mert az evangelizáció a lelki ébredés alkalma. A tavasszal Esztergomban jártam, és visszafelé jövetben a szép, áramvonalas vonatba szálltam. Kicsit furcsa volt, hogy egyedül voltam. A jó melegben elaludtam, és nem vettem észre, hogy nem szállt fel senki. Egyszer arra ébredtem, hogy kislányok kiabálnak, hogy nem ez a vonat megy Pestre, de a 4. vágányon levő rögtön indul, sietni kell. Ez az ébredés mentett meg a több órás várakozástól.

A lelki ébredés is nagy csalódástól ment meg bennünket, mert azt gondoljuk tévesen, hogy életünk rendben van Istennel, de lelki ébredés nélkül alszik és marad a kárhozatban. De felébredten rádöbbenünk kárhozatos állapotunkra. A bűn álmából való ébredésünk után, rögtön vágyakozás támad szívünkben a bűnbocsánat után, melyet Isten csak Jézus Krisztus érdeméért ad nekünk. Ezt az Istennel való találkozást hozza hozzánk közel az evangelizációs alkalom.

Vannak, akik vasárnaponként nem járnak istentiszteletre. Én is ezek közé tartoztam gimnazista korom után. De egy evangelizáció alkalmával, 1947-ben Alcsútdobozon az ébresztő igehirdetés hatására felébredtem, és megláttam bűnös, elveszett állapotomat. Rögtön azt mondtam, hazautazom, és rendbe hozom az életemet, hogy méltó legyek Jézushoz. Erre azt mondták ifjú barátaim, hogy akkor ide vissza nem jössz soha, mert még soha senkinek sem sikerült. Leszokni a bűnről nem tudunk. Abból csak bűnbocsánattal lehet megszabadulni, melyet Isten ad Jézus Krisztus érdeméért.

A következő evangelizáción még aznap este igaz bűnbánat ébredt bennem, és odaadtam szívemet az Úrnak, hogy tisztítsa meg. Ő megtette, eltörölte bűneimet, és hogy Isten megbocsátott, azt a hirdetett igéből tudtam meg, és abból, hogy boldog, felszabadult érzés töltötte be a szívemet, amilyent még soha nem éreztem. Örvendezve énekeltem én is a hálaéneket több ezer fiatallal együtt.

Ezúton is hívogatom jó szívvel mindazokat, akik olvassák ezen hírlevelet, hogy jöjjenek el minden este, mert szólni akar az Úr! Mint ahogyan engem is hívogattak az evangelizációra, és azért mentem el, úgy mi is hívogassuk barátainkat, szereteteinket minden estére, az Isten is megáld érte!

Sok szeretettel: Bogdán Jenő Missziói gondnok

Múltkori rejtvényünk megfejtése:

1. József egy 12 gyermekes család sarja volt.
2. A legifjabb gyermek Benjámín volt.
3. Testvérei adták el Józsefet midjáni kereskedőknek, akik Egyiptomba vitték.
4. József apja nyakába borult.
5. Testvérei gyermekkorában gyűlölték Józsefet.
6. Jákób és családja nem tért vissza hazájába, hanem letelepedtek Egyiptomban Gósen földjén, és ott éltek több nemzedéken át, alaposan megsokasodva.

A tudósításban található 6 melléfogást Völgyi Zsuzsa testvérünk lelte meg és küldte vissza szerkesztőségünkbe. Köszönjük! A helyes megfejtésért jutalomkönyv jár.

Gyülekezetünk alkalmai

Szerda: 10⁰⁰ Baba-Mama kör

Szerda: 17³⁰ Kis Ifjúsági óra (13-17 évesek)

Szerda: 19⁰⁰ Nagy Ifjúsági óra (18- évesek)

Péntek: 17⁰⁰ Konfirmációs előkészítő

Péntek: 18³⁰ Bibliaóra

Vasárnap: 9⁰⁰ Gyermek-istentisztelet

Vasárnap: 10⁰⁰ Istentisztelet (gyermekfelügyelettel)

Hónap első hétfőjén: 18 órakor Missziói óra

Hónap második hétfőjén: 18 órakor Férfi bibliaóra

Énekkar: hétfőn 19⁰⁰, pénteken 19³⁰-tól

Hittanórák:

Hétfő: 15³⁰-16⁰⁰ Szövőgyár u-i Óvoda

Hétfő: 16¹⁵-17⁰⁰ ált. iskola I-II. osztály

Hétfő: 17⁰⁰- 17⁴⁵ ált. iskola V-VI. osztály

Csütörtök: 15³⁰-16⁰⁰ Régifőti u-i Óvoda

Csütörtök: 16¹⁵-17⁰⁰ általános iskola III-IV. oszt.

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

Felvonó a mozgáskorlátozottaknak és a kismamáknak

Ez év tavaszán vetődött fel, hogy vizsgáljuk meg a lépcsőfelújítás keretében, vagy amellelt a mozgáskorlátozottak bejutását biztosító feljárat kialakításának lehetőségeit.

Erre ugyan törvényi előírás még nem kötelez bennünket, de részint ez is várható, másrészt senkit sem szeretnénk távortartani emiatt Istennek házából, alkalmainktól.

Először a templom oldalán lévő lépcsők egyikéhez gondoltunk betonrampát készíteni, de időközben a lejtési szöveget 5 %-ra csökkentették, így nagyon hosszú, fordulós feljárat kellett volna építeni, ami sok helyet elvett volna, és esztétikailag is nehéz lett volna illeszteni a templomhoz.

Ezután megvizsgáltuk ugyancsak az oldalajtóhoz egy függőleges felvonó telepítését, amikor többen javasolták, hogy a mozgáskorlátozottak mellett segítsük a babakocsis kismamák bejutását is az imaterembe, ezért az összekötő folyosót választottuk helyszínnek, ahonnan a templom is megközelíthető.

Itt a meglévő lépcső és csatorna-akna behatárolta, hogy az út felhasználásával a rózsakertből kell kb. 2 m²-t elvenni, ahová egy függőleges, lift jellegű, vagy egy ferde felvonószerkezet telepíthető. Az emelési magasság – kb. 1 m – miatt akár teljesen nyitott is lehetne bármelyik kialakítás, de az Építési Bizottság szerint biztonságosabb a zárt, vagy félig zárt kivitel elsősorban a babakocsis kicsivel és a nagyobb testvérével közlekedő kismamák számára.

A felvonót nagy méretűre tervezzük, ami 2x1,2 m-t jelent, működtetése függőleges felvonónál elektrohidraulikus, ferde kivitelnél elektromos.

Feladatunk leegyszerűsödött azáltal, hogy idéntől kerületünkben ezek a felvonószerkezetek nem minősülnek liftnak, ami az üzemeltetést és a felépítést egyaránt olcsóbbá teszi. Előzetes tájékozódásunk alapján 500.000 Ft + ÁFA költségből megoldható, és akár az idén is kivitelezhető.

Horváth Gábor presbiter, Építési Bizottsági tag

Református Cursilló

A református cursilló egy háromnapos összejövétel, amely alkalmat kínál a református keresztyén hit igazságainak megismerésére, személyes megélésére. Tapasztalatok szerint a keresőket és kételkedőket válaszok megtalálásában segíti, míg a hit útján járóknak megerősítést, feltöltődést, hitük elmélyülését adja.

A cursilló célja, hogy Magyarország újra keresztyén legyen. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha az ember személyesen kerül egyre közelebb Istenhez. **Időpontok: 2006. szeptember 28-október 1. Női cursilló**

2006. október 5-október 8. Férfi cursilló

Kedves Testvéreinket szeretettel hívjuk a háromnapos református cursillóra Kecskemét mellé Nyárlőrincre, az Emmaus házba! Jelentkezési lap a Lelkészi Hivatalban kapható. A jelentkezéseket érkezési sorrendben veszik figyelembe, ezért ajánlott azt mihamarabb visszajuttatni.

Boldog nyár...

Így nyár végén, ősz elején a közelmúltra visszaneztek,
Eszembe jutnak kis csodák, nagyon szép emlékek.

Mert ez a nyár nekünk más volt, mint a többi,
Ezért szerettem volna gyülekezeti testvéreimnek elmondani, leírni.

Édesanyának, édesapának lenni csodálatos szolgálat, nem gondoltuk volna,

De egyre inkább érezzük bizonytalán a gyermek Isten ajándéka.

Hármasban mikor sétáltunk elcsodálkoztam azon,

Kislányunkra nézve, mily hirtelen lett mosoly
a szembejövő búskomor arcokon.

Mikor pedig autóból néztük a hegyeket-völgyeket,
Abban is csak azt láthattuk meg, mily nagy az isteni teremtő szeretet.

Mégis vágytunk hazajönni Rákospalotára,

A gyülekezetünkbe, a „megszokott” Isten házába.

Mert itt élnek azok, akiket szeretünk, s kik minket szeretnek,
Bánatunkban velünk imádkoznak, örömeinkben osztoznak, és velünk nevetnek.

Hálával köszönjük Istenünknek Atyánknak az idejű nyarat,
S biztosan hisszük, hogy számunkra minden időben sok áldást tartogat.

Toldi Csaba

Lapunkban gyülekezetünk presbiterei bemutatkoznak

5.: Fábrián János vagyok, 1974-ben születtem, azóta itt élek Rákospalotán. Presbiternek 1994-ben, épületgondnoki szolgálatra pedig 1999-ben választott meg a gyülekezet. Jelenleg az építési bizottságban próbálom hasznosítani a tudásomat, elsősorban a templom és a parókia villanyszerelési ügyeivel kapcsolatos dolgokban.

Most pedig megpróbálom összefoglalni eddigi életem főbb állomásait.

Az első két fő dolog, ami az Isten felé terelte az életemet a következő volt: az egyik egy vers, amit Édesanyámtól kaptam kisgyermekként az emlékkönyvembe, és amit akkor még nem értettem:

„Átlapoztam kiskönyvedet sok tanácsot kaptál, csak egyet nem, ha bánat ér, mindig imádkozzál.”

A másik pedig az, hogy az unokabátyám a nővéremet és engem elvitt bibliáórára a Régifőti útra. Ekkor még csak 9 éves voltam. Ezeket az órákat Sanyi bácsi tartotta és Ő vezetett el minket a konfirmációig.

Az általános iskola után az Üteg utcai technikumban tanultam, ahol az osztályfőnököm stílusa, mind tudásban, mind emberileg mutatott erős példát a jövőmre nézve. Pláne akkor, amikor egyik nap önként jelentkezőket kért egy teherautó lepakolására iskola után, és amikor jelentkeztem, és elmentem ahová kellett, kiderült, hogy Bibliákat kell pakolni.

A következő állomás, talán ugyanúgy, ahogyan a többi velem korabeli fiatal számára természetesen a balatonszemesi tábor. Ekkor szóban is kimondtam, hogy Jézus Krisztushoz akarok tartozni.

templomba. A leírt történetekért, egyedül Istent illeti a hála és dicsőség!

2002-ben megnősültem, és amit korábban szerettem volna, hogy hívő feleségem legyen – megadatott. Feleségem Máté Viktória szintén ehhez a gyülekezethez tartozik.

Azóta két szép gyermekünk is született, Emma és János. Külön örömöm, hogy Emi (ő a nagyobb) is szívesen jön a

6.: Vajda Gyula vagyok gyülekezetünk presbitere 2000 óta.

Tiszaeszláron születtem. Édesapám útfenntartó vállalatnál dolgozott, édesanyám háztartásbeliként négy gyermek nevelésével illetve gondjaival foglalkozott.

be menni.

Feleségemmel 38 éve élek boldog házasságban. Két leánygyermekem és egy 2,5 éves Bence nevű unokám van, aki gazdagítja a családot.

Ők az evangélikus vallást gyakorolják, de ez sosem volt gond nálunk, mert néha el szoktunk egymás közösségé-

Igazi változás életemben a katonaság után történt. 1958-ban leszereltem, nagybátyám fogadott be albérlőként Újpesten, majd öt év után Rákospalotán sikerült az otthonom kialakítása. 1961-ben villanyszerelő szakmunkásvizsgát tettem, majd 1971-ben erősáramú technikai képesítéssel elhelyezkedtem az Újpesti Építőipari Szövetkezetnél építésvezetőként.

Mivel nyugdíjas vagyok, így a szabadidőmet szívesen töltöm kertészkedéssel, illetve családommal és baráti körben.

Vallásomat már gyermekkoromban megszerettem és azóta is gyakorlom, így nem volt nehéz a gyülekezetünkbe beilleszkedni. Építési Bizottsági tag vagyok, leginkább a villanyszerelési, javítási munkákban szoktam részt venni.

A nyár fénypontja

Számomra minden év, minden nyár úgy telik, hogy rengeteg elfoglaltság közül válogathatok, szinte egy szabad hetem sincs, és sok alkalomról azért kell lemondanom, mert már így is túl van zsúfolva. Egy program azonban kiemelt szerepet kap évről-évre, semmit sem hagyok, hogy közbejőjjön. Ez a balatonszemesi tábor. Gyakran három hétig is eltart, így igazán tekintélyes részét foglalja el a szünidőnek.

Végigéltem ahogy szépen váltották egymást a generációk. Amikor először láttam meg a Balaton azon vidékét, még egészen apró gyerek voltam, felnéztem az Ifire, akik vigyáztak ránk. Azóta mi lettünk az Ifi, akik fölöttünk voltak, már dolgoznak, és családjuk van. Nem igazán tehetik meg, hogy lejöjjenek, esetleg néha hétvégén ott vannak, és akkor mindig boldogan gondolnak az elmúlt gyerekkorra. Érzem ránk is ez a sors vár, és már látom egyes „kicsiken”, hogy milyen jó követőink lesznek.

Az első hét mindig a „nagyoké”, ilyenkor magunk közt vagyunk. Meghitt, és csendes, amikor meghittnek és csendesnek kell lennie, és felszabadult és harsány minden egyéb pillanatban.

Rengeteget beszélgetünk, sokan egy egész évnyi hiányt pótolnak be, hisz ritkán találkozunk, mert páran nem tudnak járni a közös alkalmakra, de ezek a beszélgetések valahogy többek, mint egy „kávéházi” társalgás. Nemrég körvonalazódott rejtély ez számomra, de kétségkívül az Isten áldása adja a többletet. Innen mindenki úgy megy haza, hogy valamivel többet kapott, mintha csak egy egyszerű táborban járt volna. Megerősödnek a hitbeli szálak, csakúgy, mint a közösségiek.

Idén különlegességnek számított, hogy lent volt több idősebb "bajtársunk" is. Felemlgették régi emlékeiket, és átsegítettek olyan problémákon, amiket ők már átéltek. Mind nagyon jól érezték magukat, és erősen fogadkoztak, hogy jövőre is lejöjjenek. (Mi ebben csak támogatni tudjuk őket, és a többieket is, gyertek mindenképp!)

Említést érdemel még, egy viszonylag új, de annál kellemesebb szokás, hogy két lelkész felváltva tartja az áhitatokat, így sokat szélesedik a látókörünk, és áhitatokon kívül is sokat tudunk beszélgetni velük.

A második (és a harmadik) hét a kicsiké. Ilyenkor felügyelők vagyunk, vigyázunk rájuk, kísérjük és tanítjuk őket. Ez valahogy egész más. Hiába ugyanaz a tábor, ugyanazokkal az emberekkel, ugyanazokkal a jelmondatokkal, mégis összehasonlíthatatlan.

Hirtelen előttem villannak föl az emlékek, a képeken azonban a másik oldalon vagyok, én viszem a nyakamban a gyerekeket, én dobálom őket a vízben, és én szólok rájuk, ha át akarnak mászni a kerítésen. A felelősség érzése azonban nem esik rosszul, érzem, hogy szükség van rám, hogy számítanak rám. Igyekszem minden évben megfelelni ennek. Sajnos a mi segítségünk önmagában kevés lenne, ezért nagy örömöm, hogy minden évben több szülő lejön segíteni, az ő munkájukért nem lehetünk elég hálásak.

Idei újítás volt, hogy ifjúságunk egy-egy lelkesebb tagja rendszeresen áhitatot tartott egy csoportnak. Ez elmondásuk szerint nagyon nehéz volt, de legalább annyira üdítő, és felemelő. Ha valaki Isten igéjének magvait hinti, csak megerősítést, és örömet kap érte, és lélekben gazdagodik.

A tábor épületére, azt hiszem jó szófordulat azt mondani, hogy csak a Szentlélek tartja egyben. Lassan ráférne egy renoválás. Miközben ezeket a sorokat írom összeszorul a szívem, hisz' tudom, hogy ha felújítás lesz, rá se fogok ismerni az épületre, és már csak fényképeken tekinthetem meg gyermekkorom helyszíneit, de belátom, hogy szükség lenne rá, főleg, ha azt szeretném, hogy én is egyszer, dolgozó emberként, összekapargatott szabadságomat kihasználva keressem fel az aktuális fiatalságot és gyereksereget, amint fönt ülnek a padláson, és egy áhitatot hallgatnak.

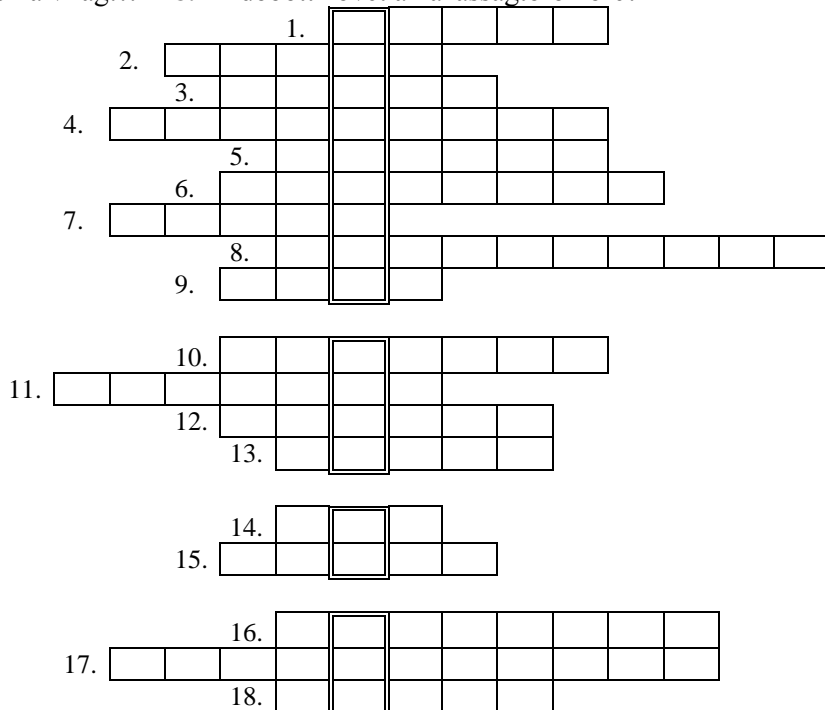
Búcsúzóul hívom a gyülekezetet, hogy látogassanak meg minket nyáron, az sem baj, ha csak egy-egy napra, hogy ők is részesüljenek ebben a csodában, és örömben, hogy ők is megláthassanak egy részletet abból, ami nekem a nyár fénypontját jelenti.

Szeretettel és örömmel várunk mindenkit:

Jakus Gergely, a „Nagyfi” (fogadatlan) szószólója.

Rejtvény

1. Péter másik neve, azt jelenti köszikla. 2. Ő mondta Natanaelnek: „Megtaláltuk a Messiást!” 3. Mit változtatott Jézus borrá? 4. Éjszaka kereste fel Jézust. 5. Mijét hagyta ott a samáriai asszony a kútnál? 6. Hogy hívták héberül azt a tavat, amely a Juh kapu mellett volt? 7. Kinek a kútja, forrása volt Sikár közelében? 8. Mi volt a törvény szerint a házasságtörők büntetése? 9. Ebben a városban tette Jézus első csodáját. 10. Ebbe hordatta Jézus a szolgálkával a vizet a menyegzőn. 11. Ilyen nap volt, amikor a vakon született ember meggyógyult. 12. Ehhez a tóhoz küldte Jézus a vakon született embert. 13. Mit készített Jézus a vakon született meggyógyításához? 14. Kettő volt belőle az ötezer ember megvendéglésénél. 15. Ki a jó pásztor? 16. Mivé akarták tenni Jézust az ötezer ember megvendéglése után? 17. „Én vagyok a világ...” 18. Ki dobott követ a házasságtörő nőre?

A megfejtéseket János evangéliumának 1-10. része alapján keressék a Testvérek. Munkájukhoz Károli fordítású bibliát használjanak. Kérjük a vízszintes sorok megfejtését is. Beadási határidő: Október 31.

Horváth-Hoitsy Edit: MÁR AZ SEM BÚSÍT... (KETTŐS RONDÓ)

MOTTÓ: Már az sem búsít, hogy két bottal járok,
s ijedt szemmel néz fel rám a gyerek,
és nem szedhetek guggolva virágot,
megebékéltem, tudván: a sorsom ez.

Táncol a bot: koppan a kövezet...
Szűkül szemmel a szürkülő világot
másként látom –, s az másként engemet.
Már az se búsít, hogy két bottal járok.

Más lelkesít már és más kaput tárok
magamban, égre néző széleset;
mosolygok, hogyha nagy, kerekre tátott
ijedt szemmel néz fel rám a gyerek.

Barangolok: járom a kerteket –,
igaz, versekben inkább. Szivárványos
sorok ragyognak. Csokrot így szedek,
mert nem szedhetek guggolva virágot.

Ez így van, így... Ha megváltásra várok,
nem földire. Az élet így kerek.

Nem sírok vissza eltűnt ifjúságot,
megebékéltem: tudván, a sorsom ez.

AJÁNLÁS: Halandó társam, értsd meg versemet:
bölcsebb a próbált ész –, a boldogságot
mélyebb valódban és ne künn keresd!
Ládd: eldobtam mankóm, a balgaságot,
s már az se búsít, hogy két bottal járok.

(A kettős rondó francia eredetű versfaj, hasonlít a glosszára, ami spanyol-portugál válfaja a tágabb értelemben felfogott rondó-családnak. A refrént a mottó sorai adják, s az ajánlás négy sora után ismétlődik újra a mottó első sora. A rímképlet mindössze két rímre épül, Jambikus lejtésű ritmusalapja, mint a rondóké általában.)

Gyülekezetünkben június 7–szeptember 19. között, végső búcsút vettünk: Zakar Józsefné (86 év), Lovas Imre (72 év), Rozmán Gyula (61 év), Katona Sándor (70 év), Hangódi Andrásné (67 év), Csánki Andrásné (56 év), özv. Szöcs Ferencné (73 év), Marczinkó Jenőné (87 év), Jászai György (49 év), Szigethyné Benkő Vilma (83 év), Ónodi Józsefné (86 év), Garbai Lászlóné (85 év), Madaras József (74 év), Polgárdi Gábor (81 év), Bujdosó Lajosné (84 év), Balogh István (82 év), Matykó Józsefné (81 év)

testvérünktől. **"És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom."** (Jel.21,4)

Gyülekezetünkben június 25–szeptember 17. között megkereszteltük az alábbi kisgyermeket: Porkoláb Csenge, Kun Viktor, Erdélyi Csaba, Orosz Laura, Fazekas Bálint Kristóf, Varga Tamás Márk, Varga Gergő, Kómár Dániel, Ágoston Dóra, Sebők Nikolasz, Szentiványi Szonja, Kovács Renáta, Bertók

András, Kiss Ádám Dániel, Kiss Csongor Dominik, Brindza Bernadett, Brindza Viktória, Érsek Krisztina Flóra, Gáspár Henrietta Erzsébet, Molnár Levente Norbert, Orgoványi György Nagy Réka Baba, Nagy Remény, Bögér Szabolcs, Kovács Dominika Dalma **"Magasztaljátok az Urat, mert jó, mert örökkévaló az Ő kegyelme."** (Zsolt 136,1)

Gyülekezetünkben július 29–szeptember 16. között házasságot kötött:

Sipek Tamás (róm.kat.) – Venczel Erzsébet (ref.),
Szabó Péter (róm.kat.) – Mátyás Ildikó (ref.)
Lajti Miklós (róm.kat.) – Vincze Éva (ref.)
Felek Mihály (ref.) – Nagy Márta (róm.kat.)
Szathmáry Péter (ref.) – Kovács Ilona (ref.)
Boldis Attiala (ref.) – Lichtblau Beatrix (ref.)
Ortori Tamás (ref.) – Kovács Melinda (róm.kat.)

"Ha az egyiket megtámadja is valaki, ketten ellene állhatnak annak; és a hármas kötél nem hamar szakad el" (Préd.4, 12.)

A Magyarországi Református Egyház (MRE) Zsinata Elnökségének nyilatkozata Gyurcsány Ferenc miniszterelnök 2006. szeptember 17-én közzétett beszédéről.

Az MRE Elnöksége több egyházközösség és egyháztag kérésére, Isten Szentlelkének bölcsességét kérve, imádságban könyörög útmutatásért a vasárnap óta Magyarországon kialakult helyzetben.

Meggyőződésünk szerint a demokratikus intézményrendszerbe vetett bizalom nem létezhet az azt működtető erkölcsi kategóriák figyelmen kívül hagyásával, főleg nem azok tudatos figyelmen kívül hagyásával. A jogállam sajátosságaként ismert szólásszabadság joga nem cserélhető fel a hazug szólás szabadságával. Erre nem építhető közösségi boldogulás és jövőkép. A pragmatikus politizálás legitim kategóriája a konszenzuskészség – amire igen nagy szüksége van a mai magyar társadalomnak –, de soha nem lehet az a hazugság szinte szükségszerű erényként való vállalása. Az emberiség évezredek erkölcsi tapasztalata azt mutatja, hogy a hazugság beismerésének következménye csak az azzal való közösség megtagadása lehet. Visszautasítjuk azt az érvelést, hogy a hazugság kultúrájában mindenki érintett és vétkes, így a hatalmat gyakorlók felelőssége kisebbsíthető. Súlyos és aggasztó jelenségnek tartjuk, ha a választók bizalmából hatalmat gyakorlók nem bíznak meg a választók helyes ítélőképességében, és nem az ő nevükben, hanem helyettük akarnak dönteni. Fontosnak tartjuk a személyes felelősségvállalást, amely nélkül megkérdőjeleződik minden demokratikus érték. Ma, amikor az emberek kiábrándultak a politikából, a közéletből és sok felelősséget viselő személyiségből, akkor különösen is veszélyes felelőtlen kijelentésekkel tovább gyengíteni a demokratikus intézményrendszer hitelét.

A történelem tudatában választ várunk arra a kérdésre is, hogy ezek után milyen hitele van azoknak a nyilvánosságra került elképzeléseknek, amelyek az állam és az egyházak kapcsolatrendszerét kívánják új módon szabályozni.

Imádkozunk azért, hogy egyre többen válasszák a felelősség áthárítása helyett a közösségért való felelősség vállalását. Isten adja meg ehhez nekünk az erőnek, a szeretetnek és a józanságnak lelkét!

*Dr. Nagy Sándor főgondnok, az MRE Zsinatának világi elnöke
Dr. Bölcskei Gusztáv püspök, az MRE Zsinatának lelkes elnöke*